

Հովհաննես Թումանյան

Երնեկ թիթեռ ես լինեի...

Երնեկ թիթեռ ես լինեի,
Անհոգ թիթեռ գարունքի,
Ոչ ցավն ու վիշտն իմանայի,
Ոչ անջատումն այս կյանքի:

Բայց հեք թիթեռ ողջ օրն ահա
Ման է գալիս եղկելին,
Ոչ մի ծանոթ թռփի վրա
Էլ չի գտնում ընկերին:

1899